

Metodická informace 022/03/06

Sdělení Ministerstva financí ČR, ze dne 17.3.2006

Příspěvky na stravování zaměstnanců

V souvislosti s poskytováním příspěvku na stravování zaměstnanců existují již delší dobu nejasnosti, které jsou různými odbornými skupinami a správci daně prezentovány odlišně.

K základním nejasnostem při poskytování závodního stravování patří:

- definice směny u pružné pracovní doby,
- práce přesčas a čerpání náhradního volna,
- poskytování stravenek „zpětně“ za odpracované dny.

Ani sdělení, které nyní zveřejnilo ministerstvo financí, však všechny nejasnosti zcela neodstranilo.

Ministerstvo financí nyní sděluje, že:

1. **Lze** zaměstnanci poskytnout příspěvek na stravování jako daňově uznatelný výdaj v případě, kdy zaměstnanec neodpracuje celou směnu z důvodu:
 - důležitých osobních překážek v práci vymezených v příloze nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony,
 - překážek v práci v obecném zájmu (§ 14 nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony),
 - překážek na straně zaměstnavatele podle § 129 a 130 zákoníku práce (např. poruchy na strojním zařízení nebo v dodávkách surovin či pohonné síly, přerušení práce způsobené nepříznivými povětrnostními vlivy),
 - čerpání náhradního volna,
 - účasti na školení za účelem prohloubení kvalifikace, pokud zaměstnanci nevzniká nárok na stravné podle zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů nebo pokud zaměstnavatel zaměstnanci nezabezpečil bezplatné stravování v rámci školení.
2. **Nelze** uplatnit jako daňový výdaj příspěvek podle § 24 odst. 2 písm. j) bodu 4 zákona za zaměstnance, který neodpracuje celou směnu např. při čerpání dovolené v rozsahu kratším než jedna směna.
3. U pružné pracovní doby nadále zůstává v kompetenci zaměstnavatele, jak ve svém vnitřním předpise stanoví definici směny.

Stále není zodpovězena otázka, zda lze uznat jako daňově uznatelný výdaj příspěvek na stravování poskytnutý formou stravenek zpětně. **Některé finanční úřady vylučují z daňově uznatelných výdajů příspěvek na stravování u stravenek poskytnutých zaměstnancům zpětně (za odpracované dny).**

Úplné znění sdělení ministerstva financí Vám poskytujeme na druhé straně této metodické informace.

Zpracovaly: Ing. Marta Mičulková, Bc. Pavla Kotalová
V Šenově u Nového Jičína, dne 28.3.2006

Ing. Marta Mičulková, v.r.

Citace sdělení MF ČR:

Sdělení Ministerstva financí k uplatňování § 24 odst. 2 písm. j) bod 4 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

„Daňovými výdaji (náklady) na provoz vlastního stravovacího zařízení podle § 24 odst. 2 písm. j) bod 4 [zákona č. 586/1992 Sb.](#), o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon") se rozumějí výdaje (náklady) spojené s provozem vlastní kuchyně s jídelnou, popř. kantýny, a to i tehdy, je-li příprava a výdej jídel zajišťována jiným subjektem formou služby v tomto vlastním zařízení.

Pokud je v zařízení poskytujícím služby veřejného stravování (např. restaurace, hotel) zabezpečováno stravování pro vlastní zaměstnance provozovatele tohoto zařízení a důchodce, kteří byli u poplatníka provozujícího toto zařízení v pracovně právním vztahu při odchodu do důchodu, uznávají se výdaje (náklady) obdobně jako ve vlastním stravovacím zařízení.

Za stravování zajišťované prostřednictvím jiných subjektů podle § 24 odst. 2 písm. j) bod 4 zákona se považuje stravování smluvně zabezpečené zaměstnavatelem v jiném než ve vlastním stravovacím zařízení nebo ve vlastním stravovacím zařízení pronajatém na základě smlouvy o pronájmu. Přitom lze za daňový výdaj považovat příspěvek na jedno hlavní jídlo za jednu celou směnu (§ 83 odst. 3 zákoníku práce). To platí i pro případ, kdy je uplatňována pružná pracovní doba a zaměstnanec si volí začátek a konec směn, popřípadě kdy musí odpracovat základní pracovní dobu stanovenou zaměstnavatelem. Cenou jídla se rozumí cena jídla včetně poplatku za zprostředkování prodeje stravenek. V případě, že při nerovnoměrném rozvržení pracovní doby při nepřetržitých pracovních režimech bude směna včetně přestávek v práci delší než 11 hodin, považuje se za daňový výdaj příspěvek na další jedno jídlo.

Při zajišťování stravování prostřednictvím jiných subjektů si zaměstnavatel:

- a. může uplatnit jako daňový výdaj příspěvek podle § 24 odst. 2 písm. j) bodu 4 zákona za zaměstnance, který neodpracuje celou směnu z důvodů**
 - důležitých osobních překážek v práci vymezených v příloze nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony,
 - překážek v práci v obecném zájmu (§ 14 nařízení vlády č. 108/1994 Sb. , kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony),
 - překážek na straně zaměstnavatele podle § 129 a 130 zákoníku práce (např. poruchy na strojním zařízení nebo v dodávkách surovin či pohonné síly, přerušení práce způsobené nepříznivými povětrnostními vlivy),
 - čerpání náhradního volna,
 - účasti na školení za účelem prohloubení kvalifikace, pokud zaměstnanci nevzniká nárok na stravné podle zákona č. 119/1992 Sb. , o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů nebo pokud zaměstnavatel zaměstnanci nezabezpečil bezplatné stravování v rámci školení,
- b. nemůže uplatnit jako daňový výdaj příspěvek podle § 24 odst. 2 písm. j) bodu 4 zákona za zaměstnance, který neodpracuje celou směnu např. při čerpání dovolené v rozsahu kratším než jedna směna.“**